

РОЛЬ РІПАКІВНИЦТВА У ВІТЧИЗНЯНОМУ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННІ

ВЕНЦУС С. В.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – асистент

Голованова Г. Є.

Нині говорити про розвиток ринку біологічного палива в Україні дуже актуально, адже наша держава є залежною від імпорту енергоносіїв. Створення умов для виробництва нетрадиційних видів палива – одна з найважливіших національних проблем у політиці паливно-енергетичного комплексу.

Багатьма вченими виконані дослідження і на їх основі названо один зі шляхів вирішення енергетичного дефіциту в країні – вирощування енергетичних сільськогосподарських культур. До їх категорії відносять олійні культури, серед яких важливе місце посідає ріпак. Цю культуру останніми роками вирощують з метою експорту. В європейських країнах її цінність полягає саме у використанні як сировини для енергогенерації. При наявності певних умов подібний досвід доцільно перейняти і Україні для отримання енергетичної незалежності, особливо при врахування стрімкого розвитку галузі ріпаківництва.

Щороку в Україні використовується близько 60 млн. т. нафтопродуктів, з яких лише 10-12% добувають із власних джерел. Ряд європейських країн, що, мають дефіцит власних ресурсів нафти, почали освоєння ріпаку, як енергосировини, яка щороку росте на полях і самовідновлюється. Адже для вирощування цієї культури на площі 1 га. витрачається 170 кг пального, а з одержаного врожаю (насіння) можна виробити 1,2-1,5 т біопалива. У Німеччині, Бельгії, Нідерландах, Швейцарії та інших країнах технологія виробництва біодизелю добре вдосконалена, його широко використовують для машин у сільському господарстві, для громадського транспорту, техніки, яка працює на ріках та озерах тощо. Основна цінність біодизелю – в його екологічній чистоті й можливості одержувати з відновлюваної сировини.

Культура ріпаку має великі агроекологічні і соціоекономічні перспективи в Україні. Розширення площ вирощування ріпаку створює альтернативу соняшнику. Він відіграє важливу роль у сівоzmінах польових культур, не виснажує ґрунт і є добрим попередником для озимої пшениці, а

також цінним кормом для худоби. Приорювання зеленої маси ріпаку в поживних посівах (220–240 ц/га) рівноцінне внесенню 18-20 т гною на гектар. Завдяки тривалому цвітінню ріпак є чудовим медоносом. З одного гектара його посівів можна зібрати 80–90 кг меду. Ріпак покращує структуру ґрунту, фітосанітарно оздоровлює поле, ця рослина здатна очищати ґрунт від радіонуклідів, особливо в районах Чорнобильської катастрофи, оскільки переводить стронцій з розчинних сполук в нерозчинні, запобігаючи поширенню його ґрунтовими водами. Вирощування ріпаку для енергетичних цілей здатне посилити енергетичну безпеку країни, забезпечити нові ринкові можливості та переваги для сільських територій [2].

Формування виробництва біосировини з ріпаку є поштовхом до розвитку не лише аграрного сектора, але й функціонування паливно-енергетичного сектору, адже вважається, що в найближчі роки для нашої країни виготовлення біопалива буде максимально вигідним.

Література:

1. Янович В. П., Маколкина О. В. Економічна ефективність вирощування ріпаку для виробництва біопалива. Збірник наукових праць ВНАУ. Серія: Економічні науки. - № 1 (48), 2011. – С. 219
2. Оверченко Б.П. Перспективи розвитку ріпаківництва та проблеми виробництва біодизелю в Україні / Б.П. Оверченко, Н.М. Міщенко // Режим доступу: http://eip.org.ua/docs/EP_07_3_75_uk.pdf

СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЯ ВИРОБНИЦТВА ПШЕНИЦІ В УКРАЇНІ

ВОРОБІЙОВА Т. В.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – асистент

Півень А. В.

Пшениця – це одна з найбільш значущих зернових культур у світі. З цього злаку виробляють борошно, крупу, макаронні та кондитерські вироби, а також деякі види пива і горілки. Існує величезна кількість сортів і видів пшениці, але найбільшого поширення набули тверді і м'які сорти. Аналізуючи динаміку виробництва і продовольчого споживання пшениці за п'ятирічний період, можна відзначити планомірне зростання виробництва даної культури і зниження